

[Kai Moltke.]

kroner medfører altså en merudgift på tusinder af kroner.

Over for borgmester Erhard Jakobsens initiativ — forud for de kommunale valg — svarede boligministeren i folketinget imødekommende:

„Jeg skal se på en række af de problemer, hr. Erhard Jakobsen fremdrog. Jeg vil mene, det er helt rimeligt, at vi overvejer, hvordan disse overgangsformer kommer til at virke; det gælder både de mindstbemidlede vilkår, og det drejer sig specielt om de tilfælde, hvor der er tale om pristalsreguleret leje.“

Der er nu forløbet mere end et halvt år, siden nævnte positive tilsagn blev givet af ministeren, og jeg beder derfor boligministeren give konkrete oplysninger om mine spørgsmål: hvor stort et antal husstande er i løbet af de sidste to år blevet ofre for de uoverkommelige byrder ved oprykning over den mekaniske og uholdbare indtægtsgrænse for mindstbemidlede, og hvad er der siden fra stat eller i de enkelte kommuner blevet gjort for i praksis at lette „overgangsperioden“ for de hårdt ramte borgere, der her er tale om og — som Gladsaxes borgmester så konkret udtrykte det — stod med risikoen for at „få slået deres eksistens helt i stykker“? Er der overhovedet fra boligministeriets side blevet udsendt nogen som helst retningslinjer for en ordning af nævnte brændende sociale problem, der er livsvigtigt netop for en betydelig gruppe af samfundets vanskeligst stillede husstande? Har boligministeriet endvidere givet sanktion til — eller har det kendskab til — lokale kommunale initiativer eller ordninger? Eller går alt fortsat sin skæve og vilkårlige gang efter lovens strenge bogstav imod al sund fornuft og rimelighed? Jeg understreger så skarpt som muligt nødvendigheden af en både almenyldig og landsomfattende ordning af nævnte overgangsproblemer i overensstemmelse til boligministerens i folketinget givne tilsagn.

Mit spørgsmåls anden del består i efterlysning af boligministerens konkrete standpunkt over for problemet om, at der indføres en ensartet maksimumsgrænse for krav om indskud i både privat og social boligmasse. I det nye forslag til de to lejeløve fastholdes reglen om, at der i den pri-

vate boligmasse i indskud og depositum m. m. højst må kræves en samlet sum svarende til 6 måneders husleje, men denne regel gælder ikke for de sociale boligselskaber, hvor indskuddenes omfang i de senere år ofte er nået op på omkring det dobbelte af, hvad der er tilladt i private ejendomme. Denne undtagelse havde hidtil sin begrundelse i, at der i sociale boligselskaber på grund af beboerindskuddene sikredes mindre- og mindstbemidlede en lavere, omkostningsbestemt husleje. Efter gennemførelse af boligforliget og lov om lejevurdering er disse hidtidige privilegier i form af en omkostningsbestemt husleje totalt blevet afskaffet til fordel for en huslefastsættelse efter ensartede regler, gældende i både den private og sociale del af boligmassen. Er det ikke urimeligt, meningsløst og uretfærdigt, når der i den sociale boligmasse, i væsentlig grad bestemt for mindre- og mindstbemidlede personer, tillades krav om beboerindskud, der ofte er dobbelt så store som de indskud, der bliver tilladt i den private boligmasse?

Opretholdes — efter de fire partiers boligforlig og de forberedte boligloves gennemførelse — en forskelligartet maksimumsgrænse for tilladte krav om beboerindskud i privat og social boligmasse, kan jeg ikke se andet, end at man havner i den rene karikatur af en social boligpolitik, at huslejeniveauet for de to kategorier af lejere over en årrække vil blive fastlagt på et ensartet niveau, medens der til gengæld kan afkræves netop mindre- og mindstbemidlede borgere et fordoblet beboerindskud i forhold til det lovregulerede private boligmarked, altså en rent asocial forskelsbehandling, der absolut intet har at gøre med en moderne og social boligpolitik.

Boligministeren har sidst under behandling af lov om rentesikring for dele af socialt byggeri bebudet, at problemerne om beboerindskud i socialt byggeri ville blive taget op i den bebudede lov om boligsikring, hvad der ikke fremgik af nogen af de hidtidige udkast til en sådan lov, ikke engang i skitseform. Et regeringsforslag til lov om boligsikring er imidlertid stadig ikke forelagt folketingets boligudvalg, og der er hidtil ingen konkrete tilsagn blevet givet vedrørende en eventuel nyregulering af beboerindskud inden for en kommende boligsikrings rammer i form af ret til statstilskud